

Lausuntoyhteenvedo

Lausuntoyhteenvedo maa- ja metsätalousministeriön ehdotuksesta valtioneuvoston asetukseksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta. Lausunnoista on pyritty poimimaan olennaisimmat näkemykset. Lausunnot kokonaisuudessaan on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön kirjaamosta ja lisäksi ne ovat saatavilla verkossa hankeikkunassa.

Ehdotus on ollut lausunnolla 24.5.–18.6.2024 välisen ajan. Esitetty asetus annettiin lausunnolle 24.5.2024 päivättyllä pyynnöllä ja se oli nähtävillä myös maa- ja metsätalousministeriön verkkosivuilla. Lausuntoa pyydettiin seuraavilta tahoilta: maa- ja metsätalousministeriö, ympäristöministeriö, sisäministeriö, Luonnonvarakeskus, Suomen riistakeskus, alueelliset riistaneuvostot, valtakunnallinen riistaneuvosto, Suomen ympäristökeskus, Metsähallitus, Poliisihallitus, Rajavartiolaitos, Kuntaliitto, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto (MTK ry), Svenska lantbruksproducenternas centralförbund (SLC rf), Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Suomen Kennelliitto ry, WWF Suomi, Paliskuntain yhdistys, Saamelaiskäräjät, Suomen Metsästäjäliitto ry, Natur och Miljö r.f., Luontoliitto ry, Suomen ajokoirajärjestö ry, Suomen pystykorvajärjestö ry, Suomen harmaahirvikoirajärjestö, Suomen Beaglejärjestö ry ja Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry.

Lausuntoja saatiin yhteensä 38 kappaletta. Lausuntopyyntö, saadut lausunnot sekä lausuntoyhteenvedo ovat valtioneuvoston hankeikkunan julkisessa palvelussa osoitteessa valtioneuvosto.fi/hankkeet tunnuksella MMM022:00/2024.

Asetusmuistiossa kuvataan asetusehdotuksiin lausuntokierroksen jälkeen tehdyt muutokset. Lisäksi asetusmuistiota on tarkennettu lausuntokierroksen jälkeen ja siinä on myös huomioitu saatua lausuntopalautetta.

Lausunnon antoivat: Suomen eläinoikeusjuristit ry, Suomen ympäristökeskus, Suomen riistakeskus, Pohjois-Savon alueellinen riistaneuvosto, Oulun alueellinen riistaneuvosto, Lapin alueellinen riistaneuvosto, Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto, Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistaneuvosto, Satakunnan alueellinen riistaneuvosto, Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto, valtakunnallinen riistaneuvosto, Metsähallitus, ympäristöministeriö, Luonnonvarakeskus, Lieksan kaupunki, Poliisihallitus, Animalia ry, Suomen ajokoirajärjestö ry, Hossa-Irnin paliskunta, Kuusamon merkkipiirin paliskunnat, Suomen Lammassosuuskunta, Suomen Metsästäjäliitto ry, Suomen Beaglejärjestö ry, Suomen Mehiläishoitajain liitto, Suomen teurastamoyrittäjät ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Luontopaneeli, Natur och Miljö rf, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund (SLC rf), Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry, Luontoliitto ry, Suomen pystykorvajärjestö ry, WWF Suomi, Suomen Kennelliitto ry, Paliskuntain yhdistys, Sallan paliskunta, Saamelaiskäräjät.

Alueellisten riistaneuvostojen palautteet asetuksesta on koottu Suomen riistakeskuksen lausunnon yhteyteen. Lausuntoyhteenvedossa niitä tarkastellaan omina lausuntoinaan. Suomen Kuntaliitto ry ilmoitti, ettei heillä ole asiasta lausuttavaa.

Edellä mainitut lausunnonantajat esittivät lausunnoissaan seuraavaa.

Lausunnon antaja	Palaute
<p>1. Suomen eläinoikeusjuristit ry</p>	<p>Suomen eläinoikeusjuristit toteaa lausunnossaan koskien asetusluonnosta, ettei se kannata asetusluonnoksessa esitettyjä muutoksia, sillä ministeriön perustelut eivät ole yhdistyksen mukaan EU-oikeuden mukaisia. Yhteenvetona Suomen eläinoikeusjuristit toteaa, että asetus on ristiriidassa luontodirektiivin tarkoituksen sekä 12 ja 16 artiklojen kanssa. Tästä syystä asetusta ei tulisi saattaa voimaan.</p> <p>Eläinoikeusjuristit ry katsoo, että tutkimukset osoittavat, että laillinen suden metsästys esim. lisää myös laitonta metsästystä ja että laillisen metsästyksen edistäminen laskee suden arvoa kansalaisten silmissä. Edelleen todetaan muun muassa, että ”ongelmasusien” poistaminen ei käytännössä ole tehokasta, vaan tehokkaampia ovat kotieläinten suojatoimenpiteet kuten aidat.</p> <p>Eläinoikeusjuristit toteaa myös, että asetusluonnoksessa ministeriön mukaan suurpetojen metsästyksen helpottamisella pyritään suojelemaan metsäpeuraa. Eläinoikeusjuristien mielestä metsäpeuroja voidaan suojella tehokkaammin suojelemalla peurojen elinympäristöjä ja kieltämällä niiden metsästys. Muu tyydyttävä ratkaisu on esimerkiksi metsäpeurojen palautusistutukset muualle Suomeen ja poronhoitoalueen etelärajan siirtäminen pohjoisemmaksi, jotta saataisiin lisää rauhaa elintilaa metsäpeuralle ja suurpedoille.</p> <p>Asetusluonnoksen kohtaan 3. Poikkeusluvan kohdentaminen Suomen eläinoikeusjuristit ry huomauttaa, että asetusluonnoksessa EU-oikeutta on tulkittu väärin. Jos luontodirektiivin edellyttämää yksilöintiä ei voida tehdä, asetuksen edellytykset eivät täyty.</p> <p>Suomen eläinoikeusjuristit ry esittää lausunnossaan lisäksi huomioita susiin, suurpetoihin ja niiden sääntelyyn liittyen sekä ehdotuksia suurpetojen sekä metsäpeuran suojelun kehittämiseksi.</p>

<p>2. Suomen ympäristökeskus</p>	<p>Suomen ympäristökeskus pitää asetukseen ehdotetuista muutoksista pykälään 2 (Poikkeusluvan edellytysten arviointi) ehdotettuja lisäyksiä ja muutoksia perusteltuina. Samoin 5 pykälän muutosta koskien poikkeusluvan voimassaoloajan pidentämistä 21 vuorokaudesta 31 vuorokauteen.</p> <p>Suomen ympäristökeskus pitää pykälän 4 ehdotetun täydennyksen ("Kun sääolosuhteista tai muusta..") tulkintaa potentiaalisesti ongelmallisena ja toivoo siihen lisätarkennuksia, jotta poikkeusluvan mukainen pyynti kohdentuu edelleenkin EU-säädösten tarkoittamalla tavalla ja poikkeamisperusteita noudattaen mahdollisimman suurella todennäköisyydellä tietyllä alueella vahinkoa, turvallisuusongelmaa tms. aiheuttaviin yksilöihin.</p> <p>Syke toteaa, että lausuntopyynnön liitteinä olleissa muistiossa ja asetusluonnoksessa on kyseisestä lisäyksestä hämäävästi erilainen versio. Syke olettaa, että asetusluonnoksessa on ehdotettua asetusmuutosta vastaava muotoilu.</p>
<p>3. Suomen riistakeskus</p>	<p>Suomen riistakeskus toteaa lausunnossaan, että on tärkeää, että suurpetokantojen hoidon kansallista hyväksyttävyyttä ja sosioekonomista kestävyyttä pyritään parantamaan lisäämällä joustavuutta vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien myöntämiseen. Suomen riistakeskus pitää kannatettavana esitystä, että asetuksella pyritään selkiyttämään edellytyksiä, joilla luontodirektiivin 16.1 artiklan a-alakohdan mukaisia eli eläimistön ja kasviston säilyttämisellä perusteltuja poikkeuslupia olisi myönnettävissä.</p> <p>Suomen riistakeskus pitää perusteltuna, että asetusmuutoksilla pyritään mahdollistamaan se, että kun sääolosuhteista tai muusta perustellusta syystä johtuen vahinkoa aiheuttavan yksilön tunnistaminen ei ole mahdollista, voitaisiin poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön ottaen huomioon lajin biologiset ominaispiirteet. Poikkeusluvan kohdentamista koskeva täsmennys mahdollistaa poikkeusluvalla sallitun pyyntialueen laajentamisen. Suomen riistakeskus pitää tärkeänä, että tätä periaatetta voidaan soveltaa myös muissa metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3-kohdan tarkoittamissa tilanteissa. Tämän tyyppinen tilanne voi tulla kyseeseen esimerkiksi erityisen pelottomasti ja uhkaavasti käyttäytyvien susiyskilöiden reviirillä. Tämä olisi sääntelyn selkeyden varmistamiseksi ja lainsäädännön tulkinnan yhdenmukaisuuden edistämiseksi tarpeen tuoda esille myös asetuksen muistiossa.</p> <p>Suomen riistakeskus kannattaa poikkeusluvan voimassaoloajan pidentämistä 31 vuorokauteen nykyisestä 21 vuorokaudesta. Pidempi poikkeuslupa-aika vähentää Suomen riistakeskuksen arvion mukaan myös byrokratiaa, koska se vähentää tarvetta uusien poikkeuslupien myöntämiselle tilanteissa, joissa ongelmaa ei ole onnistuttu ratkaisemaan ensimmäisen poikkeusluvan voimassaoloaikana.</p>

	<p>Suomen riistakeskus pitää kannatettavana, että asetuksella linjattaisiin säännösten tasolla, että muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidettäisi karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukkamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.</p> <p>Suomen riistakeskus esittää, että asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohtaan esitetyn lajin biologisia ominaispiirteitä koskevan lisäyksen osalta säädettäisiin, että kyseinen vaatimus koskisi vain sutta, karhua, ilvestä ja ahmaa. Poikkeuslupa-asetuksen muutoksilla pyritään muutoin lisäämään joustavuutta nimenomaan suurpetoja koskevien poikkeuslupien myöntämiseen. Luonnoksessa esitetty muutos kuitenkin koskisi kaikkia riistaeläimiä ja lisäksi Suomen riistakeskukselle säännösten tasolla asetettuja vaatimuksia poikkeuslupaharkintaan liittyen. Suomen riistakeskuksen arvion mukaan ei ole mitään tarvetta lisätä säännösten tasolla tällaista veloitetta koskemaan kaikkia riistaeläimiä, vaan nykyinen sääntely poikkeusluvan edellytysten arvioinnista riittää muiden kuin suurpetojen osalta.</p> <p>Suomen riistakeskus esittää lausunnossaan lisäksi ehdotuksia metsästyslain kehittämiseen liittyen. Riistakeskus esittää, että olisi tarpeen selvittää mahdollisuuksia muuttaa metsästyslain 41 a §:n sääntelyä niin, että 41 a §:n 1 momentin nojalla pyydytetyt yksilöt eivät enää kuuluisi valtiolle. Riistakeskus tuo esille, että vahinkojen ja muiden ongelmien vuoksi poistettavien suurpetoyksilöiden pyynti on erittäin vaativaa ja aikaa vievää toimintaa, joka Suomessa toteutetaan likipitään aina vapaaehtoisvoimin. Mahdollisuus saada pyydetty eläin voisi toimia jonkinlaisena motivoivana tekijänä vahinkotilanteen ratkaisussa talkooperiaatteella avustaville henkilöille.</p>
<p>4. Pohjois-Savon alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Alueelliselle riistaneuvostolle annettuun määräaikaan mennessä saatiin seuraavat näkemykset:</p> <p>Aluerajauksena ei tulisi käyttää sitä paikkaa, missä vahinkoa on aiheutunut tai missä varjeltava kohde sijaitsee, vaan aluerajauksen tulisi kattaa tarvittaessa alue, jossa vahinkoa tai vaaraa aiheuttanut eläin tai eläinlauma todennäköisesti oleskelee.</p> <p>Vahinkoa aiheuttavan eläimen yksilöinti ei susilauman tapauksessa ole lähtökohtaisesti mahdollista, vaan sudet käyttäytyvät lajityypillisesti ja aiheuttavat vahinkoa usein laumana, joten poikkeuslupa tulisi suoraan asetustekstin nojalla voida kohdentaa vahinkoa aiheuttavaa yksilöön tai laumaan.</p> <p>Luvan voimassaoloaika tulisi edelleen pidentää.</p>

<p>5. Oulun alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Oulun alueellinen riistaneuvosto pitää muutosehdotuksia hyvinä ja oikean suuntaisina. Oulun alueellinen riistaneuvosto toteaa, että on ensiarvoisen tärkeää, että lupamenettelyä pyritään kehittämään ja löytämään keinoja, jotka mahdollistavat tehokkaan puuttumisen ongelmia aiheuttavien suurpetoyksilöiden poistamiseksi.</p>
<p>6. Lapin alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Lapin alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa asetusluonnokseen.</p>
<p>7. Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto pitää muutosehdotuksia hyvinä ja oikean suuntaisina. Riistaneuvosto toteaa, että on ensiarvoisen tärkeää, että lupamenettelyä pyritään kehittämään ja löytämään keinoja, jotka mahdollistavat tehokkaan puuttumisen ongelmia aiheuttavien suurpetoyksilöiden poistamiseksi.</p> <p>Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto toteaa, että vahinkoperusteisten poikkeuslupien käsittelyyn on odotettavissa kuluva hallinnolla entistä enemmän aikaa lisääntyvien poikkeuslupahakemusten ja niihin liittyvän selvitystarpeen kasvaessa. Riistaneuvoston mukaan asetuksessa olisi voinut raamittaa tarkemminkin sitä, missä tilanteissa Suomen riistakeskuksen on mahdollista myöntää vahinkoperusteinen poikkeuslupa.</p>
<p>8. Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Alueelliselle riistaneuvostolle annettuun määräaikaan mennessä saatiin seuraava näkemys:</p> <p>Tarkennus 2 §:n 4 kohtaan sen suhteen mikä määrä (kpl) voidaan katsoa elinvoimaiseksi tulisi selvästi käydä ilmi tässä kohdassa.</p>
<p>9. Satakunnan alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Satakunnan alueellinen riistaneuvosto pitää suurpetojen ns. vahinkoperusteisten poikkeuslupien joustavoittamista tarpeellisenä ja kannatettavana. Riistaneuvosto toteaa, että maakunnallisella suurpetotilanteella ja sen erityispiirteillä tulisi poikkeuslupien edellytyksiä arvioitaessa olla nykyistä enemmän painoarvoa. Asetusmuistioon kirjatun vaikutusten arvioinnin todettiin olevan hyvin lyhyt ja että siitä puuttuu mm. sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset.</p>
<p>10. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto</p>	<p>Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää asetusluonnoksen tavoitteita kannatettavina. Riistaneuvosto toteaa, että on tärkeää, että suurpetokantojen hoidon kansallista hyväksyttävyyttä ja sosioekonomista kestävyyttä pyritään parantamaan lisäämällä joustavuutta vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien myöntämiseen.</p> <p>Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto toteaa, että on hyvä, jos asetuksen muutoksella voidaan myötävaikuttaa siihen, että vahinkoa aiheuttava suurpeto pystytään myös lumettomaan vuodenaikaan tehokkaasti poistamaan poikkeusluvalla, vaikka vahinkoa aiheuttavan yksilön tunnistaminen ei olosuhteista johtuen olisikaan mahdollista. Poikkeusluvalla sallitun pyyntialueen laajentamisen mahdollistaminen on tervetullut muutos. Alueellinen riistaneuvosto kannattaa myös poikkeusluvalla voimassaoloajan pidentämistä 31 vuorokauden nykyisestä 21 vuorokaudesta. Myös tavoite siitä, että pyritään selkiyttämään edellytyksiä, joilla luontodirektiivin</p>

	<p>16.1 artiklan a-alakohdan mukaisia eli eläimistön ja kasviston säilyttämisellä perusteltuja poikkeuslupia olisi myönnettävissä, on kannatettava.</p> <p>Alueellisen riistaneuvoston näkemyksen mukaan on perustelua, että asetuksella linjattaisiin säännösten tasolla, että muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidettäisi karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvun kohdalla yksilön tai yksilöiden loukkamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.</p> <p>Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto esittää asetuksen 4 §:n muuttamista niin, että se koskisi vahinkoa tai turvallisuusuhkaa aiheuttavia yksilöitä.</p> <p>Lisäksi Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto näkee tarpeelliseksi, että asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohtaan esitetyn lajin biologisia ominaispiirteitä koskevan lisäyksen osalta harkittaisiin, että kyseinen vaatimus koskisi vain suurpetoja.</p>
<p>11. Valtakunnallinen riistaneuvosto</p>	<p>Valtakunnallinen riistaneuvosto katsoo lausunnossaan, että suurpetojen vahinkoperusteisten poikkeuslupien myöntöedellytysten selkiyttämiseen ja poikkeuslupien käytön joustavuuden lisäämiseen muiden säädösten asettamissa rajoissa on selvä tarve. Toteutuessaan näillä toimilla voidaan osaltaan parantaa erityisesti suden, mutta myös muiden suurpetojen hyväksyttävyyttä ja kannanhoidon sosioekonomista kestävyyttä. Edelleen valtakunnallisen riistaneuvosto toteaa, että Suomella on erityinen vastuu metsäpeuran suojelussa ja siten sen suotuisan kehityksen turvaamiseen on syytä kiinnittää erityistä huomiota. Edellä mainitun perusteella riistaneuvosto kannattaa poikkeuslupa-asetukseen esitettyjä muutoksia.</p> <p>SLL:n edustaja jätti valtakunnallisen riistaneuvoston lausuntoon eriävän mielipiteen; Suomen luonnonsuojeluliitto ei kannata esitettyä metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §, 4 § ja 5 §:n muuttamisesta esitetyllä tavalla. Liitto tulee perustelemaan kantaansa lausuntopyynnön 24.5.2024 Dnro VN/8175/2024-MMM-9 lausunnossaan.</p>
<p>12. Metsähallitus</p>	<p>Metsähallitus toteaa lausunnossaan, että Metsähallituksella on keskeinen rooli metsäpeuran suojelussa ja että tässä asemassa Metsähallitus pitää erittäin myönteisenä sitä, että maa- ja metsätalousministeriö on huomionnut suurpetojen saalistuksen voivan olla merkittävä uhka Suomen ja samalla koko Euroopan unionin metsäpeurakannan elinkyvylle, ja että tämän takia ministeriö katsoo olevan tarpeen selkiyttää luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan a-alakohdan, sekä siitä juontaen Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisten poikkeuslupien myöntämistä.</p>

	<p>Metsähallitus pitää erittäin osuvana ministeriön asetusmuistiossaan esittämää perustelua koskien asetuksen 2 § 4 kohtaan tehtyä muutosta, jonka sanamuodon mukaan Suomen riistakeskuksen tulisi Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdan poikkeusperusteen osalta ottaa huomioon poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa, sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja elinvoimaisuuteen liittyvät uhat. Koko maan mittakaavatasoa alempi tarkastelu (johon asetustekstin 'maakunnalla' viitataan) on metsäpeuran kohdalla erityisen perusteltu, todetaan Metsähallituksen lausunnossa.</p> <p>Metsähallitus kysyy lausunnossaan, että olisiko kuitenkin koko maan mittakaavatasoa alemmassa tarkastelussa tarpeen huomioida turvattavan lajin yksilömäärältään vähäiset/pienialaiset, mutta silti mahdollisesti useamman maakunnan alueelle ulottuvat esiintymät (esim. metsäpeuran uudet ja toistaiseksi pienet osakannat) jollain hallinnollisiin rajoihin kytkeytymättömällä mittakaavamäärällään kuin "maakunta" termillä.</p> <p>Metsähallitus tuo lisäksi esille lausunnossaan huomioita sellaisiin suurpetojen poikkeuslupiin liittyen, minkä päämääränä on metsäpeuran suojelu.</p>
13. Ympäristöministeriö	<p>Ympäristöministeriö tuo esille lausunnossaan puutteellisuuden asetusluonnoksen ja muistioloennoksen valmistelussa. Ympäristöministeriö tuo esille, että muistiossa tulisi käydä läpi keskeinen oikeuskäytäntö, mukaan lukien viimeisimmät korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisut kuten KHO 2020:29, KHO 2022:48, KHO 2023:99 ja KHO 2023:100. Lisäksi ympäristöministeriö tuo esille lausunnossaan, ettei muistioloennoksessa ole viittauksia tietolähteisiin ehdotuksen perusteena olevien väitteiden tueksi ja että asetuksen vaikutusten arviointi on puutteellinen.</p> <p>Ympäristöministeriö katsoo, että asetuksenantovaltuus ei mahdollista asetuksen 2 §:ään ehdotettua toista lausetta ("Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle"), koska siinä ei ole kyse asetuksenantovaltaan kuuluvasta asiasta. Ympäristöministeriön mukaan oikea säädöstaso olisi laki. Säännöksen sisällyttäminen metsästyslakiin edellyttäisi, että voitaisiin osoittaa, että säännös ei ole luontodirektiivin ja sitä koskevan oikeuskäytännön vastainen, koska kyse olisi direktiiviin sisältyvän muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista koskevan edellytyksen rajoittamisesta kansallisella säädöksellä.</p> <p>Ympäristöministeriön lausunnossa todetaan, että ehdotetun 2 §:n uuden 5 momentin ensimmäinen lause ("Ennen 1 momentissa tarkoitetun poikkeusluvan myöntämistä on selvítettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus.") on tarpeeton, koska saman sisältöinen säännös sisältyy jo ensimmäiseen momenttiin, jonka</p>

	<p>mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa, 41 b §:n 1 momentin 1–4 kohdassa, 41 c §:n 1–3 kohdassa ja 41 d §:ssä säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.</p> <p>Ympäristöministeriön mukaan ehdotettu 4 §:n 1 momentin muutos on ristiriidassa luontodirektiivin 16 artiklan ja metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohtien kanssa. Ympäristöministeriö toteaa, että vahingon estämiseksi ja yleiselle turvallisuudelle aiheutuvan vaaran torjumiseksi yksilön tappamiseksi myönnettävä poikkeuslupa on kohdennettava vahinkoa tai vaaraa aiheuttavaan yksilöön tai yksilöihin ja että vahinkoa ei estä eikä vaaraa torju muiden yksilöiden tappaminen. Ympäristöministeriö katsoo, että asetuksenantovalta ei myöskään mahdollista 4 §:ään ehdotettua muutosta, koska siinä ei ole kyse mistään 41 §:n 4 momentissa luetellusta asetuksenantovaltaan kuuluvasta asiasta. Ympäristöministeriön lausunnon mukaan säännöksen oikea säädöstaso olisi laki. Säännöksen sisällyttäminen metsästyslakiin kuitenkin edellyttäisi, että voitaisiin osoittaa, että säännös ei ole luontodirektiivin ja sitä koskevan oikeuskäytännön vastainen.</p> <p>Ympäristöministeriö toteaa, että sillä ei ole huomautettavaa koskien ehdotettua luvan voimassaoloajan muuttamista.</p>
<p>14. Luonnonvarakeskus</p>	<p>Luonnonvarakeskus toteaa, että velvoite ottaa huomioon lajien biologiset ominaispiirteet poikkeuslupapäätösten yhteydessä on perusteltu muutos asetukseen. Esimerkkinä turvattavasta eläinlajista, jonka lisääntymismenestykseen ja kannankehitykseen suurpedoilla on oma vaikutuksensa, on metsäpeura (Kojola ym. 2021).</p> <p>Asetusluonnoksen 2 §:n 1 momentin 4 kohtaan Luonnonvarakeskus toteaa, että voisi olla biologisesti relevantimpaa tarkastella lajin tilannetta ja turvaamista mieluummin populaatiotasolla kuin maakunnittain. Tämä arvio juontuu siitä, että vaikkapa esimerkkinä olevalla metsäpeuralla on vuodenaikaan kytkeytyviä siirtymisiä maakuntarajojen yli.</p> <p>Luonnonvarakeskus arvioi, että vahinkoa aiheuttavan suurpetoyksilön siirtoistutus eivät anna hyvää vaihtoehtoa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi mm. siksi, että siirretyn eläinyksilön pysyminen uudella alueella on epävarmaa. Poikkeuslupien suhteen on edelleen huolellisesti arvioitava, etteivät ne vaaranna suurpetokantojen elinvoimaisuutta, suotuisaa suojelutasoa tai sen saavuttamista.</p>

	<p>Kun tavoitteena on omaisuudelle kohdistuvien vahinkojen vähentäminen, tulisi vahinkoa aiheuttavat suurpetoyksilöt tunnistaa periaatteessa mahdollisimman hyvin, mikä kuitenkin on sulan maan oloissa ja erityisesti tiheän petokannan alueella vaikeaa. Susilla perhelaumojen ja parien liikkuma-alueena on reviiri, jonka alueelta ne pyrkivät karkottamaan muut susiyksilöt. Luonnonvarakeskus tuo esille, että tiheän susikannan alueella naapurireviirien väliset rajat eivät ole havaintoaineiston ja DNA-näytteiden keruupaikkojen sijainnin perusteella tarkasti määritettävissä, minkä takia reviireiden reuna-alueilla tapahtuvien vahinkojen suhteen voi olla mahdoton varmuudella arvioida, kumman reviirin sudet ovat vahingon aiheuttaneet. Kuvattu haaste on todennäköisesti suurin Lounais-Suomen tiheän susikannan alueella.</p>
<p>15. Lieksan kaupunki</p>	<p>Lieksan kaupunki kannattaa esitettyjä lisäyksiä asetukseen, jotka ottavat poikkeuslupia harkintaprosessissa paremmin huomioon lajin kannan koon ja alueelliset ominaispiirteet. Kaupunki kannattaa myös asetukseen esitettyä 2 §:n 4 momentin lisäystä. Muistiassa on Lieksan kaupungin mukaan hyvin perusteltu se, että karhun loukuttaminen, nukuttaminen ja siirtäminen voi olla vaarallista ja että yksilö hakeutuu siirtämisen jälkeen takaisin. Lieksan kaupunki kannattaa myös sitä, että mikäli olosuhteista johtuen vahinkoa aiheuttavan yksilön tunnistaminen on mahdotonta, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta yksilöön.</p>
<p>16. Poliisihallitus</p>	<p>Poliisihallitus tuo lausunnossaan esille, että kannanhoidollisen metsästyksen loppuminen tulee asiantuntija arvioiden mukaan johtamaan etenkin karhun osalta kannan voimakkaaseen kasvuun ja että tämä tulee todennäköisesti lisäämään erilaisten petokonfliktien määrää. On tärkeää, että vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien myöntäminen olisi sujuvaa.</p> <p>Poliisihallitus katsoo perusteltuna, että jos poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioitaessa voidaan huomioida muun muassa lajin biologiset ominaispiirteet ja elinvoimaisuus siten, että poikkeusluvan myöntämisvaatimukset selkiintyisivät, se lisäisi suurpetojen sosiaalista hyväksyttävyyttä ja edelleen pienentää riskejä laittomaan toimintaan.</p> <p>Poliisihallitus tuo lausunnossaan esille, että jos riistakeskus ei voi myöntää poikkeuslupia, suurpetojen toimintaan puuttumisen tarve ei kuitenkaan poistu. Näissä tapauksissa asian hoitaminen siirtyy poliisille poliisilain 2:16 §:n mukaan. Tämän tulisi kuitenkin olla vasta toissijainen keino. Poliisilaki velvoittaa kohdistamaan toimenpiteen tarkasti yksilöityyn nimenomaiseen eläinyksilöön, joka aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa. Siltä osin poliisilain tulkinta on jopa tiukempi, mitä asetusluonnoksessa esitetty velvollisuus yksilöidä kohteena oleva eläin.</p> <p>Asetusluonnoksessa linjataan, että suurpedon nukuttaminen tai loukuttaminen ja siirtäminen toiseen ympäristöön ei ole muu tyydyttävä ratkaisu. Poliisihallitus tuo esille, että molempia on kokeiltu poliisilakiperusteisten päätösten yhteydessä. Toiminta sitoo runsaasti aikaa ja resursseja, nukuttaminen vaatii erityistä osaamista, jota</p>

	<p>on vain muutamilla henkilöillä Suomessa ja ennen kaikkea se on erittäin epävarma keino. Poliisihallitus toteaa, että poliisitoiminnassa saatujen kokemusten perusteella esityksen kirjausta voidaan pitää hyvänä. Lisäksi Poliisihallitus toteaa, että käytännössä suurpetojen loukuttaminen tai nukuttaminen ei poliisin voimavaroin onnistu ja viranomaisyhteistyönäkin toteutettuna onnistumisen mahdollisuudet ovat minimaaliset.</p> <p>Poliisihallitus tuo esille lausunnossaan, että jos alueella liikkuu useampia susia (susipari tai lauma), on vaikeaa varmuudella kohdentaa lopetusmääräystä tiettyyn yksilöön, erityisesti lumettomana aikana. Sen vuoksi Poliisihallitus katsoo perusteltuna, että poikkeuslupiin liittyvää lainsäädäntöä tältä osin lievennettäisiin. Se mahdollistaisi tehokkaammat mahdollisuudet puuttua vahinkoa aiheuttavaan / aiheuttaviin eläinyksilöihin.</p> <p>Poliisihallitus kannattaa poikkeuslupien voimassaoloajan pidentämistä.</p> <p>Poliisihallitus suhtautuu myönteisesti lakimuutoksiin, jotka lisäävät mahdollisuutta kasvattaa luonnonvaraisten suurpetojen ihmisarkuutta, sekä metsästäjien mahdollisuutta pitää yllä osaamista ja taitoa suurpetojen metsästyksen liittyen. Poliisihallituksen mukaan tämä on omiaan tukemaan riistanhoitoyhdistysten mahdollisuutta ja halukkuutta osallistua SRVA toimintaan. SRVA yhteistyö metsästäjien ja poliisin välillä on äärimmäisen tärkeää ja yhteiskunnallisesti merkittävää toimintaa. Yhteistyön vaarantuminen kannanhoidollisen metsästyksen vaikeuduttua, aiheuttaa jo nyt merkittäviä resurssivaatimuksia poliisitoimintaa kohtaan. Edellä kerrottujen perusteluiden valossa Poliisihallitus katsoo nyt esitettyjen asetusmuutosten olevan tarpeellisia ja tervetulleita.</p> <p>Poliisihallituksen lausunnossa tuodaan esille myös muita huomioita suurpetoihin liittyviin konfliktitilanteisiin liittyen ja kehitysehdotuksia aiheeseen ja sääntelyyn liittyen. Yhtenä tällaisena kehittämissuunnitelmana Poliisihallituksen lausunnossa on ehdotus, että vahinko- ja turvallisuusperusteinen poikkeuslupa voisi olla riippumaton viranomaisen määräämä ja toimeenpanema maksuton toimenpide.</p>
<p>17. Animalia ry</p>	<p>Animalia ry toteaa, että 2 §:stä on poistettava kohta: ”Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle.”. Animalian lausunnossa todetaan, että loukuttamisen, nukuttamisen tai siirtämisen kieltäminen kategorisesti asetuksessa on perusteetonta ja kohtuutonta. Animalian lausunnossa todetaan, että vaikka toimenpiteet eivät ole helppoja, ei ole silti syytä kieltää niiden käyttämistä, jos ne ovat sekä eläinten että ihmisten kannalta mahdollisia. Animalian mukaan viranomaisen on voitava jatkossakin käyttää harkintaa siinä, onko mahdollistaa pyytää yksilö elävänä ja siirtää pois alueelta.</p>

	<p>Animalia katsoo, että 4 §:n 1 momentin lisäys tulee poistaa. Animalia toteaa, että poikkeuslupa tulisi voida myöntää vain harvoissa poikkeustapauksissa ja silloinkin niin, että voidaan varmistua, että se kohdistuu huomattavaa vahinkoa tai vaaraa aiheuttaneeseen yksilöön. Animalia huomauttaa, että minkä tahansa saman lajin edustajan tappaminen ei todennäköisesti muuta tilannetta. Animalia vastustaa myös muutosta, että poikkeuslupa-aluetta laajennetaan.</p> <p>Animalia vastustaa muutosta, että poikkeusluvan voimassaoloaikaa pidennetään 21 vuorokaudesta 31 vuorokauteen.</p>
18. Suomen ajokoirajärjestö ry	Suomen Ajokoirajärjestö kannattaa valtioneuvoston asetuksen 452/2013 muuttamista 2 §, 4 § 1 momentin ja 5 § 1 momentin osalta siten kuin luonnoksessa on esitetty.
19. Hossa-Irnin Paliskunta	<p>Hossa-Irnin Paliskunta kannattaa esitettyjä muutoksia lainsäädäntöön ja toteaa, että muutokset ovat oikeasuuntaisia porotalouden harjoittamisen näkökulmasta. Hossa-Irnin paliskunta toteaa, että kuitenkin muutoksien riittävyttä on syytä kyseenalaistaa porotalouteen kohdistuvan peto-ongelman laajuuden sekä porovahinkojen kappale- ja euromäärän takia.</p> <p>Hossa-Irnin paliskunta esittää, että Paliskuntain yhdistyksen porovahinkojen ja –korvausten tilastotietojen perusteella lainsäädäntöä olisi syytä tarkastella laajemmin. Hossa-Irnin paliskunta tuo lausunnossaan esille lisäksi suurpetojen poikkeuslupia käsittelevälle asiantuntijaryhmälle tiedoksi muita vahinkoperusteisiin poikkeuslupiin liittyviä asioita ja kehittämisehdotuksia, joita tulisi ottaa huomioon.</p>
20. Kuusamon merkkipiirin paliskunnat	<p>Kuusamon merkkipiiri viittaa Paliskuntain yhdistyksen asiassa antamaan lausuntoon ja haluaa erityisesti korostaa seuraavia seikkoja. Kuusamon merkkipiirin paliskunnat toteavat lausunnossaan, että asetusehdotuksen tavoitteet ovat perusteltuja ja kannatettavia mutta poroelinkeinon näkökulmasta vielä riittämättömiä. Kuusamon merkkipiiri esittää, että asetusmuutoksen jatkovalmisteluissa huomioitaisiin paremmin poronhoidon asema, sillä valtaosa vahinkoperusteisista poikkeuslupapyyntöistä koskee juuri poronhoitoaluetta.</p> <p>Kuusamon merkkipiirin paliskunnat tuo esille lausunnossaan petovahinkojen vaikutuksia poroelinkeinolle ja lisäksi toimenpide-ehdotuksia asetusmuutokselle annettujen tavoitteiden täyttämiseksi. Ehdotukset liittyvät esimerkiksi vahinkoperusteisiin poikkeuslupiin liittyvään sääntelyyn, lupiin liittyvään hakemus- ja ilmoitusmenettelyyn ja vahinkoa aiheuttavien petojen poistosta aiheutuviin kustannuksiin. Kuusamon merkkipiiri korostaa lausunnossaan, että asetusmuutosta valmistelevien tulee tarkastella asetusesityksen riittävyttä suhteessa poroelinkeinon kohtaamaan peto-ongelman laajuuteen ja porovahinkojen määrään.</p>

<p>21. Suomen Lammasosuuskunta</p>	<p>Suomen Lammasosuuskunta kannattaa kaikkia vahinkoja aiheuttavien petojen poistokäytäntöjen helpottamista ja siksi kannattaa asetuksen muuttamista. Suomen Lammasosuuskunta toteaa kuitenkin kokevansa, etteivät tehdyt muutokset ole riittäviä käytännössä petotiheillä alueilla elävien ihmisten ja eläinten elämän helpottamiseksi.</p> <p>Suomen lammasosuuskunta nostaa esille lausunnossaan huomioita, joita toivotaan huomioitavan asetusmuutoksessa sekä yleisimmin aiheeseen liittyen. Lammasosuuskunta toteaa esimerkiksi, että poikkeusluvan saannin hitaus on yksi ongelma mahdollisten valitusten lisäksi ja että poikkeuslupa sekä sen toimeenpanolupa tulisi saada heti vahingon satuttua. Lammasosuuskunta toivoo Ruotsin mallin käyttöönottoa Ruotsin metsästyslain 28 §:n osalta. Lisäksi Lammasosuuskunta toivoo muutoksia vahinkotilanteen korvauskäytäntöihin niin, että vahingot korvattaisiin täysimääräisesti toteutuneisiin kustannuksiin verraten.</p>
<p>22. Suomen Metsästäjäliitto ry</p>	<p>Metsästäjäliitto kannattaa esitettyjä muutoksia 2 pykälään, 4 pykälään ja 5 pykälän osalta.</p> <p>Metsästäjäliiton mielestä esitetty muutos 2 §:ään liittyen poikkeusluvan kohteena olevan lajin biologisiin ominaispiirteisiin on tarpeellinen. Lausunnossa todetaan, että on hyvä, että eri suurpetolajeja käsitellään niiden lajinomaisten erityispiirteiden pohjalta ja ne huomioidaan poikkeuslupaharkinnassa.</p> <p>Metsästäjäliitto toteaa 2 §:n 1 momentin 4 kohdan muutoksen osalta, että näkee sen tarpeellisena ja tuo esille, että Suomella on kansainvälinen erityisvastuu metsäpeurasta.</p> <p>Metsästäjäliitto kannattaa 2 §:n 4 momentin lisäystä, missä muun tyydyttävän ratkaisun harkintaa täsmennettäisiin. Loukuttaminen tai nukuttaminen ja toisaalle siirtäminen ovat erittäin vaikeasti toteutettavia, kalliita sekä tehottomia vaihtoehtoja.</p> <p>Metsästäjäliitto kannattaa 4 § pykälän 1 momentin muutosta ja tarkentaa, että suden osalta sen on riitettävä ja se on myös ilmaistava nyt esitettyä selkeämmin säädöstekstissä, että karkottaminen tai poistaminen kohdennetaan parin tai lauman osalta.</p> <p>Metsästäjäliitto kannattaa muutosta 5 §:n muutosta ja edellyttää, että poikkeuslupa perustuva suurpedon karkottaminen tai poistaminen tulee voida käytännössä tehdä välittömästi ilman mitään viivytystä. Poikkeusluvan voimassaoloajan tulee olla lisäksi kestoaltaan niin pitkä, että mahdollinen luvan käyttämisen viivästyminen ei johda luvan voimassaolon päättymiseen ja tarpeeseen hakea uutta poikkeuslupaa.</p>

	<p>Metsästäjäliitto toteaa, että se edellyttää suurpetojen poikkeuslupia käsittelevän asiantuntijaryhmän jatkavan tehtävänannon mukaisesti asetusmuutoksen tekemisen jälkeen vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien perusteellista tarkastelua ja lainsäädännön muuttamista. Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan on perusteltua ottaa tavoitteeksi asiantuntijatyöryhmän jatkotyölle, että poikkeusluvan hakijan roolia kevennetään ja poikkeuslupa-an tarvittavien asioiden selvittämisen vastuuta siirretään aiempaa enemmän Suomen riistakeskukselle.</p> <p>Metsästäjäliiton lausunnossa todetaan, että liiton näkemyksen mukaan maassa tarvitaan nyt ensisijaisesti laajoja ja merkittäviä kansallisia suurpetohallintoa ja lainsäädäntöä uudistavia toimia, jotta olisi mahdollista saada aitoa parannusta monin paikoin jo kestävämmäksi muodostuneeseen nykytilanteeseen. Metsästäjäliitto tuo lausunnossaan esille lisäksi huomioita esimerkiksi Suomen suurpetotilanteeseen liittyen ja ehdotuksia suurpetohallinnon ja –politiikan kehittämiseen. Lisäksi Metsästäjäliitto kuvaa lausunnossaan ehdotuksia, miten kansallista sääntelyä voitaisiin kehittää. Metsästäjäliitto ehdottaa esimerkiksi ennakoivan poikkeusluvan mahdollisuuden kirjaamista säädöstekstiin. Metsästäjäliitto painottaa erityisesti aiemmin esille nostamansa Ruotsin tavan hoitaa menestyksekkäästi suurpetokantojaan EU:n komission hyväksymällä tavalla.</p> <p>Metsästäjäliitto toteaa, että nyt lausuttavana oleva asetusmuutos on Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan tarpeellinen mutta edustaa sinänsä vasta alkua huomattavasti laajemmalle muutostyölle, jota Suomen suurpetohallinto vaatii aidosti toimiakseen.</p> <p>SML:n lausunnossa tuodaan lisäksi esille koottuna Metsästäjäliiton piirien näkemyksiä aiheeseen.</p>
<p>23. Suomen Beaglejärjestö ry</p>	<p>Suomen Beaglejärjestö toteaa lausunnossaan kannattavansa ehdotettuja muutoksia asetukseen muutamien tarkennuksien, mitkä kuvataan tarkemmin lausunnossa.</p> <p>Suomen Beaglejärjestö kannattaa poikkeuslupa-asetuksen asetuksen 2 §:n 1 momentin 2 kohtaan esitettyjä tarkennuksia ja toteaa, että asiaa tulee arvioida mm. koirasusien kohdalla. Tällaisia ovat esimerkiksi havainnot pelottomista lajiristeyksistä. Järjestö toteaa, että tarkennettavan asetuksen tulee mahdollistaa suttu muistuttavien eläinten poisto juuri tämän biologisen erityispiirteen perusteella. Beaglejärjestö toteaa saman pykälän kohdan 4 tarkennuksen osalta, että lajien seuranta mm. lumijälkilaskennoin takaa riistakolmioiden avulla toteutettuna paikallisten ja alueellisten sekä valtakunnallisen tilastoinnin lajien elinvoimaisuuden osalta. Järjestö toteaa, että lumettomana aikana kohdan 2. havainnot ja dokumentoinnit tulee sisällyttää paikallisiin arvioihin lajin</p>

	<p>elinvoimaisuudesta. Beaglejärjestö toteaa, että maininta nukutuksen kieltämisestä suurpetojen kohdalla on kirjattu ansiokkaasti lakiluonnokseen.</p> <p>Beaglejärjestö toteaa, että poikkeuslupa-asetuksen muutos 4 §:ään on kirjattu perusteltuna tarkennuksena.</p> <p>Beaglejärjestö kannattaa esitettyä muutosta poikkeuslupa-asetuksen 5 §:ään, mutta toteaa, että 40 vrk:n voimassaoloaika olisi ollut kestävämpi ratkaisu.</p>
<p>24. Suomen Mehiläishoitajain liitto, SML ry</p>	<p>Suomen Mehiläishoitajain liitto toteaa poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdan muutosta koskien, että on kannatettavaa, että myös lajin biologiset ominaispiirteet otettaisiin huomioon. SML ry tuo esille, että mehiläistarhojen vahingoista iso osa tapahtuu aikaan, jolloin joko kuivasta maaperästä tai liiasta kosteudesta johtuen katkeamaton jälkiseuranta ei onnistu eikä siten vahinkoa aiheuttaneen yksilön 100 prosenttinen tunnistaminen ole mahdollista.</p> <p>SML ry:n mielestä on kannatettavaa, että saman pykälän 1 momentin 4 kohtaa muutettaisiin niin, että lajin kanta maakunnassa otettaisiin huomioon. SML ry lisää, että myös koko maan tilanne ja alueen asutustiheys sekä elinkeinot on huomioitava.</p> <p>SML ry kannattaa 2 §:n 3 momentin muutosta ja toteaa, että karhun siirtäminen tai karkottaminen siirtäisivät vain ongelman toiselle alueelle ja että karhu voi palata kaukaakin takaisin. Karhun loukkupyntiä on kokeiltu eikä sillä ole onnistuttu karhua turvallisesti esimerkiksi mehiläistarhalta pyytämään.</p> <p>SML ry pitää 4 §:n 1 momentin muutosta erittäin hyvänä ja kannatettavana.</p> <p>SML toteaa, että 5 §:n muutos (poikkeusluvan voimassaoloajan pidentäminen) on hyvä ja kannatettava muutos.</p> <p>Suomen Mehiläishoitajain liitto kuvaa lausunnossaan myös karhujen mehiläistarhoille aiheuttamia vahinkoja ja millaisia vaikutuksia tiheällä karhukannalla on mehiläistarhaukselle. Suomen Mehiläishoitajain Liitto katsoo, että karhukanta on voitava pitää Suomessa EU:n luontodirektiivin velvoitteen mukaisesti ihmisarkana. Suomen Mehiläishoitajain liitto kuvailee lausunnossaan laajemmin tavoitteitaan karhukannan hoidon suhteen ja mitä toimenpiteitä asiassa tulisi olla.</p>

<p>25. Suomen Teurastamoyrittäjät ry</p>	<p>Suomen teurastamoyrittäjät kannattaa ehdotettuja muutoksia poikkeuslupa-asetuksen 2 §, 4§ ja 5 §:ään. Lisäksi muistiossa on tuotu esiin juuri niitä seikkoja, jotka ovat nykyisillä tuottajilla ja suurpetoalueella asuvilla henkilöillä huolena.</p>
<p>26. MTK ry</p>	<p>MTK toteaa lausunnossaan, että nyt lausuttavana oleva asetusmuutos on tarpeellinen ensimmäinen askel oikeaan suuntaan. MKT viittaa myös maa- ja metsätalousministeriön asettaman suden ja muiden suurpetojen poikkeuslupakäytäntöjen sujuvoittamista asetetun asiantuntijaryhmän työhön ja toteaa, että vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia on edelleen tarkasteltava ryhmän työssä. MTK toteaa, että yksittäisten vahinko- ja turvallisuusperusteisiin poikkeuslupiin liittyy monia ongelmia, joita asetusmuutoksella kyetään osin helpottamaan. MTK korostaa yleisenä seikkana sitä, että poikkeuslupaani liitetyillä ehdoilla ei pidä vaikeuttaa tai estää luvan tarkoituksen toteuttamista käytännössä.</p> <p>MTK käsittelee myös kannanhoidollista metsästystä lausunnossaan ja tuo esille, että jos kannanhoidollista metsästystä ei saada käyntiin, yksittäisten vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien tarve, taloudellinen ja sosiaalinen kestävämyys sekä yhteiskunnan kritiikki suomalaista petopolitiikkaa kohtaan lisääntyvät entisestään.</p> <p>MTK muistuttaa Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja komission laatimaan luontodirektiivin tulkintaohjeeseen perustuen, että poikkeusluvan myöntäminen ei edellytä sitä, että vahinko olisi jo tapahtunut. MTK pitää tarpeellisena, että tämä olennainen lähtökohta sisällytetään selkeästi pykälätekstiin. Jos niin ei kuitenkaan vielä tässä vaiheessa tehdä, asia on vähintäänkin tuotava korostuneemmin esiin asetusmuistiossa.</p> <p>MTK korostaa, että EU-lainsäädännön asettamissa rajoissa lainsäätäjän tehtävä on ohjata kansallista tuomioistuinta eikä päinvastoin, ja MTK pitää tarpeellisena, että asetusmuistiot korjataan kirkastamalla tätä tehtävänjakoa. Edelleen MTK toteaa, että muistiossa muutoksen vaikutuksia käsittelevä kohta on suppea. Kohtaan olisi perusteltua lisätä maininta siitä, että muutos mahdollista poikkeusluvalla karkotettavan tai poistettavan eläimen yksilöinnistä luopumisen tietyissä tilanteissa, ja näin ollen muutokset tavoittelevat joustavuutta kolmen seikan kautta: laajempi poikkeuslupa-alue, joustavampi karkottamisen ja poistamisen kohdentaminen sekä pidempi poikkeusluvan voimassaoloaika.</p> <p>MTK pitää poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdan muutosta tarpeellisena ja kannatettavana. Lausunnossa todetaan, että lajikohtainen lähestymistapa on luonteva lähtökohta poikkeuslupaharkinnalle. MTK:n mukaan tapauksissa, joissa vahinkoa tai uhkaa aiheuttaa reviiirin omaava pari tai lauma, poikkeuslupa tulee myöntää koko reviiirin alueelle. Tapauksissa, joissa vahinkoa tai uhkaa aiheuttaa reviiirin omaava pari tai lauma,</p>

	<p>poikkeusluvassa ei ole perusteltua MTK:n mukaan vaatia kohdentamaan karkottamista tai poistamista juuri siihen yksittäiseen yksilöön, joka vahingon tai uhkan on aiheuttanut. On oltava riittävä, että karkottaminen tai poistaminen kohdennetaan parin tai lauman tasolla. MTK pitää tarpeellisena, että nämä seikat tuodaan korostuneemmin esiin asetusmuistiossa.</p> <p>Poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan Suomen riistakeskuksen on selvitettävä kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa. MTK pitää tarpeellisena, että asiantuntijatyöryhmän jatkotyössä tarkastellaan tarvetta ja mahdollisuuksia rajoittaa tarkastelutasojen määrää vain siihen, mikä todella on luvan myöntämisen kannalta välttämätöntä.</p> <p>MTK pitää poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 1 momentin 4 kohdan muutosta tarpeellisena ja kannatettavana. Alueellisesti vahva karhu- ja susikanta heikentää esimerkiksi metsäpeurakannan kehitystä. Susi saattaisi tulevaisuudessa olla uhka myös saimaannorpalle.</p> <p>MTK pitää poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 3 momentin muutosta koskien muun tyydyttävän ratkaisun harkintaa tarpeellisena ja kannatettavana.</p> <p>MTK pitää poikkeuslupa-asetuksen 4 §:n 1 momentin muutosta tarpeellisena ja kannatettavana. MTK pitää tarpeellisena, että pykälätekstissä tai vähintäänkin asetusmuistiossa todettaisiin selkeämmin, että suden biologiset ominaispiirteet ovat suoraan pykälätekstissä tarkoitettu muu perusteltu syy olla kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön.</p> <p>MTK pitää poikkeuslupa-asetuksen 5 §:n 1 momentin muutosta tarpeellisena ja kannatettavana.</p> <p>MTK:n lausunnossa esitettiin myös useita muita huomioita ja ehdotuksia suurpetoja koskevan lainsäädännön kehittämiseen liittyen. MTK painottaa, että mahdollisuuksia erittäin hankalan nykytilanteen parantamiseksi on myös nimenomaan kansallisella tasolla. MTK nostaa lausunnossaan esille MMM:n asettaman asiantuntijaryhmän suurpetojen poikkeuslupakäytäntöjen kehittämiseksi ja toteaa, että sen tarkoituksena on sujuvoittaa vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia, mahdollistaa kannanhoidollinen metsästys sekä kehittää suurpetojen kantojen arviointia ja hoitamista koskevaa hallintoa ja käytännön toimintaa. MTK katsoo, että edellä mainituissa asioissa on saatava aikaan erittäin merkittävää parannusta nykytilanteeseen lainsäädäntöä, hallintoa ja toimintatapoja rohkeasti uudistamalla. MTK:n lausunnossa mm. todettiin, että metsästyslakiin tulisi lisätä Bernin sopimuksen 2 artiklan kaltainen uusi säännös, joka läpileikkaavana periaatteena ohjaisi tulkintaa. MTK:n mielestä</p>
--	--

	<p>on tarpeellista tarkastella sitä, että hakijan roolia kevennettäisiin hakemusvaiheessa ja esim. asioiden selvittämisen vastuuta siirrettäisiin nykyistä enemmän Suomen riistakeskukselle. Lausunnossa tuodaan esille asioita, mitä MMM:n asettaman asiantuntijaryhmän olisi MTK:n mielestä jatkotyössään syytä tarkastella.</p>
<p>27. Luontopaneeli</p>	<p>Luontopaneeli pitää erityisen ongelmallisena asetukseen esitettyä lisäystä 4 §: ään: ”Kun sääolosuhteista tai muusta perustellusta syystä johtuen vahinkoa aiheuttavan yksilön tunnistaminen ei ole mahdollista, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön ottaen huomioon lajin biologiset ominaispiirteet”. Esitetty muutos asetukseen on Luontopaneelin mukaan epämääräinen sen suhteen, milloin metsästys voidaan kohdistaa muuhun kuin haittaa aiheuttaneeseen yksilöön ja kuinka laajalla alueella metsästys voi tapahtua. Poikkeuslupakäytännöissä tulisi yksiselitteisesti pyrkiä estämään tilanne, jossa luvan turvin metsästetään useita yksilöitä laajalla alueella, mikä voi johtaa pahimmillaan koko susilauman tappamiseen tai lauman hajoamiseen ja aiheuttaa merkittävää haittaa erittäin uhanalaisen suden suojelulle.</p> <p>Luontopaneeli toteaa, ettei poikkeusluvan voimassaoloaikaa ole perusteltua pidentää.</p> <p>Luontopaneeli pitää tärkeänä poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n lisäystä kohdassa 4. Luontopaneeli kuitenkin toteaa, että lähtökohta saattaa olla ristiriidassa sen kanssa, että poikkeusluvan turvin metsästys laajenisi koskemaan muitakin lauman jäseniä kuin vahinkoja aiheuttanutta yksilöä.</p> <p>Luontopaneeli kiittää, että asetukseen on lisätty vaade selvittää muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus ennen poikkeusluvan myöntämistä.</p> <p>Luontopaneeli esittää lausunnossaan myös muita yleisempiä huomioita susipolitiikkaan ja susien kannanhoitoon liittyviin kysymyksiin. Lisäksi Luontopaneeli muistuttaa siitä, että susi on Suomessa erittäin uhanalainen ja että kannan pieneneminen voi johtaa riskeihin.</p>
<p>28. Natur och Miljö rf</p>	<p>Natur och Miljö ei kannata ehdotettua lisäystä ”biologiset ominaisuudet” poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 1 momenttiin ja toteaa, että se tulisi poistaa kyseisestä kohdasta sekä saman pykälän 4 momentista.</p> <p>Natur och Miljö kannattaa asetuksen 2 §:n viimeisen uuden kohdan ensimmäistä virkettä ja muutettuna se kuuluisi seuraavasti ”Innan dispens enligt 1 mom. beviljas ska andra möjliga lösningar utredas.” (Sanat</p>

	<p>”eventuella” ja ”tillfresställande” poistettu ja korvattu sanoilla ”möjliga”), Natur och Miljö vastustaa edellä mainittuun kohtaan tulevaa lisäystä, jonka mukaan muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeuslupan kohdalla yksilön tai yksilöiden nukuttamista ja siirtämistä toisaalle ja esittää, että se tulisi poistaa.</p> <p>Natur och Miljö toteaa, että asetuksen 4 §:n 1 momentin esitetyssä täydennyksessä termi ”biologiset ominaispiirteet” eivät voi itsessään muodostaa perustetta metsästykselle. Yhdistys toteaa, että oikeudellisesti perustellumpi ilmaisu kuvata asiaa olisi ”artens ekologiska funktion i naturen” (lajin ekologinen tehtävä luonnossa).</p> <p>Natur och Miljö vastustaa poikkeuslupa-asetuksen 5 §:ään esitettyä poikkeuslupan enimmäisvoimassaoloajan pidentämistä 31 vuorokauteen.</p> <p>Yhteenvedonä Natur och Miljö toteaa, että se vastustaa sitä, että mahdollisuuksia suurpetojen poikkeuslupametsästyksen vahvistetaan. Kasvava poikkeuslupametsästyks vaarantaa lajisuojelun. Yhdistys toteaa, että muita keinoja tulisi käyttää Suomessa enemmän tuotantoeläinten suojeluun.</p>
<p>29. Suomen luonnonsuojeluliitto ry</p>	<p>Yhteenvedonä luonnonsuojeluliitto toteaa, että pitää esitettyjä muutoksia suurpetojen suojelun heikennyksinä ja että esitetyt muutokset mahdollistaisivat liiton mielestä jopa suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen harjoittamista vahinkoperusteisten lupien varjolla.</p> <p>SLL toteaa, että eräiden ”muiden tyydyttävien ratkaisujen” kategorinen poissulkeminen poikkeuslupa-asetuksen 2 §:n 3 momentissa kuvatulla tavalla ei ole luontodirektiivin ja EU-tuomioistuimen linjan mukaista vaan tarvitaan aina tapauskohtaista harkintaa.</p> <p>SLL toteaa esitettyyn poikkeuslupa-asetuksen 4 §:n 1 momentin muutokseen liittyen, että yleisesti ottaen vahinkoperusteinen lupa pitää kohdentaa juuri vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin. Suomen luonnonsuojeluliitto kysyy, miten vahinkoa voidaan estää tai ennaltaehkäistä, jos lupa ei kohdistu vahinkoa aiheuttavaan yksilöön tai lupa kohdistuu vahinkokohdetta laajemmalle alueelle. Miten silloin voidaan todistaa, että lupa ratkaisee vahinko-ongelman? Luonnonsuojeluliitto tuo esille, että kansainvälisissä tutkimuksissa eri puolilla maailmaa on havaittu, että yleinen suurpetojen metsästyks ei vähennä suurpetojen aiheuttamia vahinkoja, ellei tappamista kohdisteta juuri vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin. Luonnonsuojeluliitto pitää esitettyä asetuksen muutosta luontodirektiivin vastaisena ja näkee esityksen heikentävän suurpetojen suojelua.</p>

	<p>SLL:n mielestä poikkeusluvan voimassaoloajan pidentäminen 21 vuorokaudesta 31 vuorokauteen näyttää pikemminkin kannanhoidollisen metsästyksen harjoittamiselta vahinkoperusteisilla luvilla.</p> <p>SLL kommentoi myös asetusmuistiota tuomalla esille, että suurpedot eivät ole metsäpeuran merkittävin uhka vaan ilmastonmuutos ja maankäytön muutokset. SLL kuvaa lausunnossaan tarkemmin, mitkä tekijät ovat vaikuttaneet metsäpeurakannan tilaan.</p>
<p>30. SLC rf</p>	<p>SLC puoltaa asetusehdotuksen nopeaa käsittelyä asian kiireellisyyden vuoksi. SLC toteaa lausunnossaan, että muutosehdotuksen mukaan riistakeskukselle annettaisiin mahdollisuus myöntää poikkeuslupa lyhyellä varoitusajalla ja heti, kun susi vahingoittaa esimerkiksi karjaa ja laajemmalla alueella eikä vain yksilöllisesti määrätylelle sudelle (individbestäm d varg) ja voimassa olevaa lainsäädäntöä pidemmäksi ajaksi. SLC pitää muutosta tervetulleena ja kannattaa sitä.</p> <p>SLL:llä on kuitenkin myös muutamia ehdotuksia, miten asetuksella voitaisiin edelleen turvata kotieläinten laiduntaminen. SLC toteaa, että asetusmuutoksessa esitetyn lisäksi tulisi olla mahdollista saada toistaiseksi voimassa oleva metsästyslupa vahinkoa aiheuttavaan yksilöön, joka osoitetaan DNA-näytteillä. SLC perustelee tätä sillä, että kesäkuukausina suurriistan metsästys on vaikeinta ja on riski, että metsästys epäonnistuu. Siksi pysyvä metsästyslupa olisi tärkeää. Lisäksi SLC näkee, että Suomen susien DNA-tutkimus on pohjoismaisessa vertailussa jäljessä ja että osa Suomen susilaumoista ei ole SLL:n mukaan geneettisesti puhdasrotuisia.</p> <p>SLL tuo lausunnossaan esille myös muita susien kannanhoitoon liittyviä asioita ja kehittämissuhteita ja toteaa esimerkiksi, että kannanhoidollisen metsästyksen valmistelua tulee jatkaa.</p>
<p>31. Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry</p>	<p>Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry toteaa lausunnossaan, että asetusmuutokset ovat lähtökohtaisesti tarpeettomia ja osin sellaisia, ettei niitä ole viranomaisen mahdollista soveltaa, koska ristiriita suhteessa luontodirektiiviin on ilmeinen.</p> <p>Luonnonsuojeluliitto Tapiola toteaa, että asetusmuistion tekstistä on liiton mielestä pääteltävissä, että muutoksen ensisijaisena tavoitteena on laajentaa poikkeamisedellytysten tulkintaa siten, että sosiaalisesta hyväksyttävyydestä voidaan tehdä abstrakti yleispätevä argumentti kaikenlaiseen suojelusta poikkeamiseen. Liitto</p>

	<p>muistuttaa, että luontodirektiivissä on itsessään huomioitu tiukasti suojeltujen IV liitteen lajien kohdalla tällaisiin suojelusta poikkeamisiin on sovellettavissa luontodirektiivin 16(1)c alakohta.</p> <p>Poikkeussäädöksiä on tulkittava suppeasti mistä seuraa se, että vaikka artikla 2.3 esitetään direktiivissä toteutetuilla toimilla otettavaksi huomioon sosiaalisia syitä, ei näitä voida käyttää etenkin tiukasti suojeltujen lajien poikkeamisedellytysten tulkinnan laajentamiseen.</p> <p>Tapiola tuo esille lausunnossaan myös huomioita metsäpeuraan liittyen ja toteaa, että esim. suden suojelun taso on merkittävästi huonompi kuin metsäpeuran ja että direktiivin tulkinnassa on huomioitava suhteellisuusperiaate, mikä kärsii merkittävästi ajatuksesta, että suden suojelusta voitaisiin poiketa metsäpeuran suojelemiseksi, etenkin siten, että luotaisiin metsäpeuran varjolla alueellisia susityhjiöitä.</p> <p>Liitto toteaa lausunnossaan, että ajatus kohdentamattomista poistoista ja haittojen ennaltaehkäisystä suojelusta poiketen, on vahvasti jännitteinen luontodirektiivin tulkintasisällön kanssa.</p>
<p>32. Luontoliitto</p>	<p>Luontoliitto katsoo, ettei ehdotettua asetusmuutosta tule hyväksyä. Luontoliiton mielestä lainsäädännön muutos on huolestuttava ja voi lisätä kotieläinvahinkoja. Luontoliitto toteaa, että poikkeusluvissa tulee vastaisuudessakin edellyttää, että lupa kohdennetaan tiettyyn vahinkoa aiheuttavaan yksilöön.</p> <p>Luontoliitto tuo lausunnossaan esille muun muassa, että petovahinkojen ennaltaehkäisy on osoittautunut tehokkaaksi. Susilauman ollessa kyseessä poikkeusluvista tulisi pidättäytyä kokonaan, koska alfanaaran tai –uroksen ampuminen johtaa yleensä lauman hajoamiseen, mikä lisää ongelmia. Suurpetojen kaatolupia voidaan luontodirektiivin mukaisesti myöntää vain erittäin poikkeuksellisissa tilanteissa, mikäli muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Kotieläinvahinkojen ollessa kyseessä vaihtoehtoisia menetelmiä on olemassa.</p> <p>Luontoliitto tuo lausunnossaan esille mm. mitä ehtoja Saksassa on vahinkoa aiheuttavien suurpetojen metsästykselle ja mitä tutkimukset kertovat Saksassa ja Slovakiassa tapahtuneista suurpetojen aiheuttamista kotieläinvahingoista. Luontoliitto käsittelee lausunnossaan myös metsäpeuraa ja toteaa, että metsäpeurakantaa pyritään lisäämään hävittämällä niiden luontaisia saalistajia. Luontoliitto tuo esille, että metsäpeurakannan turvaamiseksi on olennaista puuttua ihmisten aiheuttamiin ongelmiin, eikä vähentää luonnon monimuotoisuutta tappamalla suurpetoja.</p>
<p>33. Suomen Pystykorvajärjestö ry</p>	<p>Suomen pystykorvajärjestö toteaa, että maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §, 4 § ja 5 §:n muuttamisesta on aika kosmeettinen. Järjestö toteaa, että poikkeusluvan voimassaoloajan jatkaminen kymmenellä vuorokaudella</p>

	<p>helpottaa hieman metsästyksen järjestelyä, mutta ei poista ajan pelaamista valituksilla siten että lupa voitaisiin varmuudella käyttää. Muutosluonnos ei helpota itse poikkeuslupahakemuksen laatimista vaan edelleen haku on vaativa perustelujen osalta.</p> <p>Suomen pystykorvajärjestö tuo esille lausunnossaan myös muita asioita, mihin suurpetopolitiikassa tulisi vaikuttaa ja mihin tulisi ottaa kantaa.</p>
<p>34. WWF Suomi</p>	<p>WWF ei pidä huonona asetusehdotuksen lähtökohtaa sujuvoittaa nimenomaan vahinko- ja turvallisuusperusteisten lupien myöntämistä, mikäli luvan myöntämisen edellytykset täyttävät EU-oikeuden asettamat vaatimukset, ja mikäli muutoksien myötä poikkeusluvut kohdennettaisiin juridisesti ongelmallisiksi todetuista kannanhoidollisista poikkeusluvista vahinko- ja turvallisuusperusteisiin poikkeuslupiin.</p> <p>WWF katsoo, että Suomi ei voi esittää luontodirektiiviin uutta 2 §:n 3 momentin mukaista poikkeusta, joka kategorisesti rajaisi direktiivin muun tyydyttävän ratkaisun tapauskohtaisen harkinnan vaatimuksen ulkopuolelle tietyt toimet (tässä tapauksessa suurpetojen loukuttamisen, nukuttamisen tai siirtämisen toisaalle). WWF katsoo, että muutosehdotus on luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan mukaisen muun tyydyttävän ratkaisun tapauskohtaisen harkinnan vaatimuksen vastainen, ja se vaarantaisi EU-oikeuden tehokkaan toteutumisen, jonka vuoksi tästä ehdotuksesta tulee luopua.</p> <p>WWF katsoo, että asetusehdotuksen 4 §:n 1 momentin tapauskohtaisia perusteluja tulee täsmentää niin, että niistä ilmenisi, miten vahinkoperusteisella poikkeusluvalla, joka ei kohdennu vahinkoa aiheuttavaan yksilöön, onnistutaan estämään tai rajoittamaan merkittäviä vahinkoja. WWF katsoo, että ehdotuksen yksityiskohtaisissa perusteluissa tulisi selventää tai vähintään ohjata toimivaltaista viranomaista kiinnittämään lupaharkinnassa huomiota siihen, miten tilanteissa, joissa vahinkoperusteista poikkeuslupaa ei kohdisteta suoraan vahinkoa aiheuttavaan yksilöön, poikkeamisella voidaan luontodirektiivin vaatimusten mukaisesti saavuttaa poikkeamisen perusteena oleva päämäärä eli merkittävien vahinkojen estäminen tai rajoittaminen.</p> <p>WWF tuo esille, että asetusehdotuksen tavoitteisiin ei lukeudu metsästyslain 41 a §:n mukaisen poikkeuslupajärjestelmän painopisteen siirtäminen kannanhoidollisiin perusteiden myönnettävistä poikkeusluvista vahinko- ja turvallisuusperusteisiin poikkeuslupiin. WWF:n näkemyksen mukaan poikkeuslupajärjestelmää on syytä kehittää nimenomaan tähän suuntaan. Tämä tavoite tulee WWF:n mielestä kirjata asetuksen muistioon.</p> <p>WWF perustelee esitettyjä näkemyksiään tarkemmin lausunnossaan ja tuo myös esille yleisempiä huomioita suurpetojen suojeluun liittyen. WWF esimerkiksi toteaa, että WWF haluaa muistuttaa, että suurpetojen suojelun</p>

	<p>sosioekonomista kestävyttä tulee ensisijaisesti edistää panostamalla suurpetokonflikteja ennalta ehkäiseviin toimenpiteisiin.</p>
<p>35. Suomen Kennelliitto ry</p>	<p>Suomen Kennelliitto kuvaa lausunnossaan laajemmin mm. metsästyskoirien merkitystä koiraharrastuksessa ja esim. SRVA-tilanteiden hoitamisessa. Koirat ovat apuna loukkaantuneen suurriistan jäljittämässä luonnosta. Kennelliitto kuvaa lausunnossaan myös susien aiheuttamia vahinkoja koirille.</p> <p>Kennelliitto toteaa, että susi ja muut suurpedot kuuluvat ja ovat aina kuuluneet suomalaiseen luontoon. Samalla on kuitenkin turvattava liikkuminen luonnossa ja ihmisten vapaa harrastaminen siellä, missä suurpetoja on. Luonnossa liikkumiseen kuuluu myös metsästys, jossa käytetään usein koiraa apuna. Metsästyskäytössä olevia koiria on kaikkiaan yli 80 000. Oikeuskäytännön tiukentumisen vuoksi on poikkeuslupien myöntäminen tullut vaikeammaksi. Tämä voi johtaa suurpetokantojen nopeaan kasvuun, joka voi lisääntyvässä määrin uhka- ja vaaratilanteita myös ihmisille.</p> <p>Edelleen Kennelliitto toteaa, että huomioitavaa on myös kotimaisten koirarotujemme rooli osana suomalaista kulttuuriperintöä ja näiden rotujemme vaaliminen. Tämä on jo tunnustettu Luonnonvarakeskuksen geenivaraohjelmassa, johon suomalaiset koirarodut on liitetty. Kotimaisista roduista kansalliskoiramme suomenpystykorva, karjalankarhukoira ja suomenajokoira ovat metsästyskoirarotuja, joiden osalta niiden koulutus ja koetoiminta sekä metsästyskäyttö tulisi turvata rotujen elinvoimaisen kannan ylläpitämiseksi ja myös koirien käyttöominaisuuksien vaalimisessa osana suomalaista eräkuulttuuria.</p> <p>Kennelliiton näkemyksen mukaan vahinkoperustaisia poikkeuslupia tulisi voida myöntää myös koiravahinkoja aiheuttaviin susiin samoin perustein, kuin tuotantoeläinten kohdalla.</p> <p>Suomen Kennelliitto kannattaa kaikkia laillisia keinoja, joilla voidaan taata turvallinen luonnossa liikkuminen ja metsästysharrastuksen jatkuminen koirien kera sekä muu koiratoiminta luonnossa.</p>
<p>36. Paliskuntain yhdistys</p>	<p>Paliskuntain yhdistys toteaa, että esitetyt muutokset lainsäädäntöön ovat kannatettavia ja hyviä. Paliskuntain yhdistys jatkaa toteamalla, että esitys kaikkiaan on oikeansuuntainen, mutta työryhmän olisi hyvä tarkastella esityksen riittävyttä suhteessa peto-ongelman laajuuteen ja porovahinkojen määrään.</p> <p>Paliskuntain yhdistys tarkastelee lausunnossaan myös laajemmin erityisesti suurpetojen aiheuttamien porovahinkojen kehittymistä viime vuosina ja tuo esille ehdotuksia, miten aiheeseen liittyvää sääntelyä voitaisiin kehittää edelleen. Ehdotukset koskevat mm. ennaltaehkäiseviä lupia, metsästysoikeutta ja maastoliikennettä sekä</p>

	lupiin liittyvän byrokratian keventämistä. Edelleen Paliskuntain yhdistys tuo esille vaikutuksia, mitä suurpetojen aiheuttamilla vahingoilla on porotalouteen.
37. Sallan paliskunta	Sallan paliskunta tuo esille lausunnossaan suurpetojen aiheuttamiin vahinkoihin liittyen eri asioita, miten asiaa tulisi kehittää. Sallan paliskunta nostaa esille mm. ennaltaehkäisevien lupien tarpeellisuuden. Lisäksi Sallan paliskunta tuo esimerkiksi esille, että rajavyöhykeluvat on haettava jokaiselle vahinkoperusteiselle luvalla erikseen ja ehdottaa, että yksi ja sama lupa kaudessa pyytäjistä, joka olisi voimassa haettaville poikkeusluville. Lausunnossa on myös muita huomioita ja esityksiä mm. vahinkoperusteisten poikkeuslupien kehittämiseksi erityisesti porotalouden näkökulmasta.
38. Saamelaiskäräjät	Saamelaiskäräjät puoltaa valtioneuvoston asetuksen muuttamista 2 §:n, 4 §:n 1 momentin ja 5 §:n 1 momentin osalta ehdotetun mukaisesti. Saamelaiskäräjät tuo esille lausunnossaan myös muita suurpetopolitiikkaan liittyviä kehitysehdotuksia. Saamelaiskäräjät esittää esimerkiksi, että petojen poisto toimitettaisiin ensisijaisesti valtion toimesta Norjan mallin mukaisesti ja että petojen poistosta aiheutuvat kulut tulisi korvata poronhoitajille lisääntyneen työmäärän ja -kustannusten vuoksi.
38 lausuntoa	